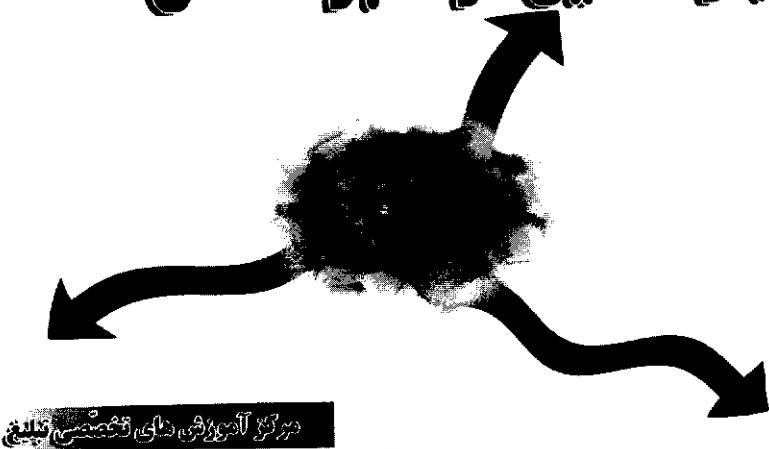

چلوه هایی از هجرت های علماء

در تاریخ آذینه ای ملایم ترین مسیر میگذرد

تجدد حیات حوزه علمیه فم

توسط مهاجری عالم و پارسا

در این رهگذر به عالم وارسته‌ای از دیار یزد بر می‌خوریم که با هجرت‌های خویش عملًا جایگاه این سنت حسنہ را به نمایش گذاشت.

محقق یزدی در سال ۱۲۶۷ «قمری» در روتای «مهرجرد» یزد دیده به جهان گشود، پدرش به پاس این نعمت الهی او را «عبدالکریم» نامید که از کودکی آثار نبوغی سرشار در او نمایان بود. علاقه‌اش به تحصیل و فرآگیری علوم و معارف اسلامی سبب شد تا از همان اوان جوانی به شهرها و نقاط مختلف سفر کند. بدین منظور وارد حوزه علمیه یزد شد و با آنکه بهره‌های زیادی برده ولی گمشده خود را در جائی

تاریخ اسلام صفحات درخشانی را در خود جای داده است که هر یک پرده از کارها و خدمات ارزشمند انسان‌های الهی بر می‌دارد، در این میان فصل (هجرت) و آثار پربرکت آن از درخشش ویژه‌ای برخوردار است. از هجرت نبی مکرم اسلام ﷺ از مکه به مدینه گرفته، تا هجرت انسان‌های وارسته و عالمان تربیت شده در فرهنگ غنی قرآن و عترت که با توجه به مسؤولیت خطپیر خویش، رنج سفر و مشکلات بسی شمار آن را به جان خریده، منشأ آثار گرانقدری شده‌اند و هر چه زمان می‌گذرد بر اهمیت و شکوه خدمات آنان افزوده

دیگر می دید.

هجرت به عراق

مسئولیت ارشاد و تبلیغ، به دعوت مردم اراک در سال ۱۳۳۶ «قمری» وارد این شهر شد. تلاش و کوشش معظم له سبب شد تا آن شهر چهره دیگری به خود گرفته، و در اندک زمانی جزء مراکز بزرگ علمی محسوب شود.

حضرت امام خمینی علیه السلام در آن ایام، جوانی بیست ساله بود که با شنیدن آوازه این عالم بزرگ راهی اراک شد و از محضر پرفیضش نهال جان خویش را سیراب ساخت تارو زگاری دیگر به بار بنشیند.

هجرت به قم

«قم»، شهری است که از دیرباز سابقه درخشان داشته و به عنوان حرم اهل بیت علیهم السلام مورد توجه و عنایت خاص ائمه اطهار علیهم السلام بوده است. و به عنوان مرکزی برای شیعه معروف بوده، همواره در جریانات مختلف علمی، سیاسی و فرهنگی سهم قابل توجهی داشته است.

این شهر به علت حضور استوانه‌های علم و تقوای در آن، در صحنه‌های مختلف سیاسی و فرهنگی حرکت چشمگیری داشته و در اثر زحمات عالман والا مقامی

همچون «فیض کاشانی» و «میرزای قسمی» (اعلی الله مقامها) رونق خاصی به خود گرفته بود. ولی مدت زیادی نگذشت که

«شیخ» برای سیراب شدن از زمزم زلال اهل بیت علیهم السلام و چشمه جوشان معارف قرآن، به قصد قبله گاه دلها، کربلا معلی بار سفر بست. او پس از دوازده سال اقامت در کربلا راهی مرقد مطهر امیر المؤمنین علی علیهم السلام شد تا از فیوضات و برکات این بارگاه با عظمت توشه برگیرد.

مدت زیادی از اقامت وی در نجف

ashraf نمی گذشت که باز بنا بر احساس وظیفه تصمیم گرفت به کربلا برگردد، چرا که حرم خامس آل عبا علیهم السلام پس از رحلت آیت الله فاضل اردکانی در سال ۱۳۰۲ «قمری» شکوه و رونق خود را از دست داده بود، حاج شیخ وارد این دیار ملکوتی شد تا به رکود و خاموشی سرزمین جهاد و شهادت خاتمه دهد، و نام حائری^۱ را برای خود برگزید، و در مدت اقامت خویش، از هیچ تلاشی دریغ نمی کرد تا جائی که رونق و حیات مجدد حوزه علمیه کربلا را باید مرهون هجرت ایشان دانست.

هجرت به اراک

آیت الله حائری که از سفره علم و معرفت توشه‌ها برگرفته بود، برای انجام

آیت الله حائری

که از سفره علم و معرفت

توشه‌ها برگرفته بود،

برای انجام مسؤولیت

ارشاد و تبلیغ،

به دعوت مردم اراک

در سال ۱۳۳۲ «قمری»

وارد این شهر شد،

تلاش و کوشش معظم‌له

سبب شد تا آن شهر چهره

دیگری به خود گرفته،

و در اندک زمانی

جزء مواکز بزرگ علمی

محسوب شود

در این میان استعمار انگلیس که از مبارزات روحانیت خاطرات تلحی به یاد داشت با به قدرت رسیدن رضاخان فرصت را غنیمت شمرده، به مبارزه جدی با این قشر حساس به پاخاست تاشاید مانع واقعی خود را از سر راه بردارد، و از آن جا که حوزه‌های علمیه کاتون تربیت

این دوره سپری شد و قم آن شور و حال را از دست داد.

حضرت آیت الله حائری بزدی پس از هشت سال اقامت پریار در اراک، بنا بر دعوت مردم قم در سال ۱۳۴۰ «قمری» وارد این شهر شد تا شمره سال‌ها تجربه خود را در اعتلای اسلام عزیز بکار گیرد. هنگامی که وارد این شهر شد با وضعیت اسف بار حوزه و مدارس علمیه مواجه شد و آنچه بیشتر از هر چیز او را ناراحت کرده بود و رنج می‌داد، وضعیت طلاب جوانی بود که به علت نداشتن برنامه، استادان متبحّر و دلسوز و نظم لازم، عمر خویش را تلف می‌کردند. این اوضاع باعث شده بود که ایشان بارها بفرمایند: «چه می‌شد اگر حوزه علمیه قم سر و سامان می‌گرفت.»

این آشفتگی‌ها با رویارویی گسترده استعمارگران در مقابل اسلام مصادف بود. آنان پس از مبارزات طولانی با مسلمین که همگی با شکست مواجه شده بود، این بار از راه مبارزه سیاسی - فرهنگی وارد کشورهای اسلامی شده بودند و با سیاست تقسیم سرزمین‌های وسیع کشورهای مسلمان به نقاط کوچک، قصد به ازدواج کشیدن و نابودی آن‌ها را داشتند.

در بزرگی آیت‌الله حائری همین مقدار بس که توانست در آن زمان سخت که رضاشاه تصمیم داشت حوزه و روحانیت را نابود کند، حوزه‌ها بلکه روحانیت را حفظ کرد و این امانت را به ما داده است تا ما به دیگران رده‌کنیم.^۲

این هجرت آثار بسیاری در پی داشت که مهمترین آن‌ها به دو بخش «علمی» و «سیاسی - فرهنگی» تقسیم می‌شود.

آثار و برکات علمی

الف - تأسیس و بنیانگذاری حوزه علمیه قم

همچنانکه اشاره شد فعالیت حوزه علمیه قم به معنی واقعی با ورود حضرت آیت‌الله حائری یزدی آغاز گردید و با تلاش و کوشش مستمر این مرد الهی روز به روز رونق از دست رفته را بازیافت تا جایی که امروز با اینکه بیشتر از هفتاد سال از آن زمان نمی‌گذرد، قم را به عنوان «ام القرای جهان اسلام» می‌شناسند و چشم امید همه آزادگان عالم به خصوص مسلمانان مظلوم به این پناهگاه واقعی دوخته شده است، و قم دیروز اکنون رهبری جهان اسلام را به عهده نگرفته است مگر بارنجها و مشقاتی که بزرگان ما

انسان‌های آگاه و مبارز بوده که هرگز با این جرثومه‌های فساد سرسازش نداشته‌اند و ندارند مقابله با این مرکز را در رأس برنامه‌های خود قرار داد.

رضاخان به عنوان مجری سیاست‌های استعمار در ایران در مقابل مسلمانان ایستاد و با توجه به فرهنگ مبتذل غرب و قانونی جلوه دادن آن، به مبارزه با ارزش‌های اسلامی برخاست و قصد محو کامل اسلام را داشت. صحنه‌های تکان دهنده خشونت‌های رضاخانی صفحه‌های سیاهی از تاریخ ملت ایرانند که تا ابد فراروی انسان‌ها قرار دارد.

در چنین موقعیتی حساس، مهمترین اقدام، احیاء حوزه‌های علمیه به نظر می‌رسید که اگر این کار صورت نمی‌گرفت و تلاش‌های به جای شیخ نمی‌بود معلوم نبود چه بر سر اسلام و مسلمین می‌آمد. این مجاهد نستوه و خستگی ناپذیر، در سنگر علم و تقوا برای احیاء ارزش‌های اسلامی به پا خاست و با هجرت به شهر مقدس قم شجره طبیه‌ای را غرس کرد که امروز جهان اسلام از ثمرات شیرین آن بهره می‌برد. امام راحل درباره این شخصیت فرموده‌اند:

از اقدامات مهم آیت الله حائری مقابله با پدیده استعماری کشف حجاب بود که از مهمترین اقدامات رضاخان در راستای محو فرهنگ اسلامی به شمار می‌رفت. ایشان با تعطیل کردن نماز جماعت خویش، و ترغیب و تشویق مردم به مقاومت و ایستادگی در برابر این حرکت، به مبارزه برخاست. همچنین مبارزات دیگر شیخ در صحنه‌های مختلف سیاسی در تاریخ ثبت است.

هنگامی که از وی درباره تکلیف شرعی در مقابل کشف حجاب سؤال شد، در حالی که از خشم و ناراحتی صورتشان برافروخته شده بود فرمودند: «مسئله دین است، ناموس است، تا پایی جان باید ایستاد». سپس تلگرافی به رضاخان زده و خشم خود را از این موضوع ابراز داشتند.

گرچه حوزه علمیه قم حتی در آن عصر خفغان به خوبی توانست رسالت خویش را به انجام برساند و جایگاه این مرکز حیاتی روش گردید، اما پیروزی انقلاب اسلامی ایران به رهبری بزرگ پرچمدار اسلام ناب محمدی علیه السلام و مجده شریعت نبوی در این قرن، حساسیت این مرکز مقدس و تلاش‌هایی را که در راستای آن صورت گرفت بیشتر نمایان کرد و هر

تحمل کرده‌اند.

ب-فعال کردن مدارس و سرو سامان
بخشیدن به آن‌ها
ایشان در این راستا از علماء بزرگ و مدرسین با فضیلت دعوت می‌کرد تا از اقصی نقاط برای بر پامودن محافل درس و بحث راهی قم شوند، زیرا موقعیت حساس آن عصر اقتضا می‌کرد تا قم به عنوان کانون تشیع تقویت شود، که از آن جمله عالم عظیم الشأن «محمدث قمی» بود.

ج-تفعییر روش آموزش در حوزه‌های علمیه
در این زمینه با توجه دادن طلب به ژرفنگری و درس و بحث علمی، هیئت متحنه‌ای را تشکیل دادند تا به امور امتحانات طلب بپردازد که تا آن زمان بی‌سابقه بود.

د-ترمییت شاگردانی عالیقدر که هر کدام منشاء آثار و برکات ارزشمندی شده‌اند.
فعالیت‌ها و آثار سیاسی، فرهنگی
گرچه احیاء حوزه علمیه، خود بزرگترین حرکت سیاسی فرهنگی در مقابل استعمارگران به شمار می‌آمد، ولی معظم له از مقابله مستقیم با حرکت‌های ضد ارزشی رژیم حاکم عصر خود باز نایستاد.

در هفده ذیقعده سال ۱۳۵۵ به لقاء حق پیوست.

اینک مائیم و این شجره طبیه‌ای که با هزاران خون دل کاشته شده، رشد کرده و به بار نشسته و بر همگان به ویژه پرجمداران این کانون مقدس لازم است که همچون سلف صالح خویش نیازها و شرائط حساس عصر خویش را به خوبی بشناسند و علم هجرت را بروش گرفته، چراغ هدایتی برای آیندگان باشند.*

پی‌نوشت‌ها:

۱- حائز در لغت به گودالی گفته می‌شود که در آنجا آب جمع می‌گردد، از این رو زمین کربلا و قتلگاه شهداء این نام را به خود گرفته است. «جمع‌البحرين ماده حار».*

۲- سرگذشت‌های ویژه، ج ۵، ص ۱۶۵.

۳- «فَلَوْلَا نَفِنَ كُلُّ فَرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَهَّمُوا فِي الَّذِينَ وَلَيَذَرُوْنَا قَوْمَهُمْ اذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعْنَهُمْ يَعْذِرُوْنَ». توبه ۱۲۲.

*- برای تدوین مجموعه «جلوه‌هایی از هجرت‌های علماء» از منابع زیر استفاده شده است:
قرآن کریم؛ المراجعات، شرف الدین عاملی؛ روضات الجنان، میرزا محمدباقر موسوی خوانساری؛ اعيان الشیعه، سید محسن امین؛ مجله‌نامه فرهنگ، شماره ۹؛ علامه امینی مصلح نستور، سیدعلی رضا سیدکاری؛ شرف الدین عاملی چاوش وحدت، مصطفی فلیزاده؛ نواب صفوی سفیر سحر، سیدعلی رضا سیدکاری؛ سید عبدالحسین لاری پیشوای تندگستان، سیدعلی رضا سیدکاری؛ محقق ثانی مقتدای شیعه، محمدجوان بیجان؛ شیخ طوسی خورشید ابرار، علی رضا شهری؛ شیخ عبدالکریم حائزی نگهبان بیدار، سعید عباسزاده.

از اقدامات مهم آیت الله حائزی

مقابله با پدیده استعماری
کشف حجاب بود که از مهمنترین
اقدامات رضاخان در راستای محو
فرهنگ اسلامی به شمار می‌رفت
روز که از عمر انقلاب می‌گذرد ما
به عظمت و شکوه آن بیشتر از گذشته پی
می‌بریم.

امروز شاهدیم که علاوه بر ده‌ها هزار طلبایی که از نقاط مختلف کشور مان به این سرچشمۀ معارف اهل بیت رهسپار می‌شوند، هزاران انسان پاکباخته با تحمل تمام سختی‌ها و ناملایمات، محدودیت‌ها را به جان خریده و به این دیار هجرت می‌کنند تا خود از معارف الهی سیراب شده، با سینه‌ای مملو از معرفت، داروی درد «قوم»^۳ خویش را به مقتضای زمان و شرائط آن‌ها بشناسند و همچون طبیبی حاذق با رجعت خویش آب حیاتی برای قلوب میلیون‌ها انسان در اقصی نقاط این کره خاکی شوند.

سرانجام او پس از به بار نشستن این درخت پر شعر، در حالی که هشتاد و یک سال عمر پربرکت را پشت سر گذاشته بود